

Тянеше о дивъ пакъ мо.
то времето, то азъ не вер.
вамъ да ме извади Трафунтова

В много зора азъ не
бегамъ не оставя ме, на то
Вн что му вамъ рече
Вамъ

Гидуренъ сынъ

Мило

— — — — —

Но дръзота не е д
сърце при васъ ! ! ! !

Да не забравите да ме
испретите на време
до стамано марш